

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	v upravnistvu prejeman:
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5:50
na mesec 2—	na mesec 1:90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izkušnja vsak dan zvočer izvezmaj nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin.

Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpsolave naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25—	celo leto K 30—
pol leta 13—	pol leta 12—
četrt leta 6:50	četrt leta 6—
na mesec 2:30	na mesec 2—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakna.

Upravnistvo (spodaj, dvorišče levo). Knaflova ulica št. 5, telefon št. 85.

Nesoglasje v balkanski politiki med Nemčijo in Avstrijo.

V zadnjem času so nastala med Berlinom in Dunajem očitna nesoglasja glede balkanske politike.

Avstro-ogrski vodilni krogi nadaljujejo slej kot prej svojo staro protisrbsko politiko, dočim se Nemčija vedno bolj očitno postavlja na stran Srbije in Grške.

Za Nemčijo seveda ne igrajo v njeni balkanski politiki glavne vloge toliko stvarni momenti, kakor dejstvo, da je grška kraljica sestra nemškega cesarja. Ker pa ima cesar Viljem odločilno besedo zlasti v zunanji politiki, je jasno, da skrbi za to, da nemška politika ne nastopa sovražno proti Grški in posredno tudi ne proti Srbiji, ker je le-ta zaveznica Grške. Povsem naravno je torej, da se vsled tega avstrijska in nemška politika na Balkanu ne moreta gibati vzporedno, marveč se morata naravnost križati.

Da pa takšno razmerje na protislovsanske zaveznike odnošajo ne more uplivati, je jasna stvar. Zato se ni čuditi, ako se v listih, ki stoje notorično v ozkih stikih z nemško vlado, pojavljajo vedno ostreje kritike o zunanji, zlasti pa balkanski politiki avstro-ogrsko monarhije.

Tako je te dni priobčila »Weser-Zeitung« v Bremenu, o kateri je znano, da je v najintimnejših zvezah z nemško vlado, v katerem naravnost škodoželjno vzklika, da je Avstro-Ogrska zaslužila, da jo tepe nemezis (usoda).

»Weser-Zeitung« piše v tem članku med drugim:

»Listi, ki stoje blizu dunajski vladi, so polni silnih izbruhov onemogelje. Na Dunaju se kar pene od jeze nad Bolgarjo, ker je preslaba, da bi se mogla ustavljati kombinaciji petih sovražnikov. Proti Romuniji mečejo z Dunaja najhujše strele, ker se tudi ta država vdeležuje protibolgarske akcije. Rusijo in Francijo proklinjajo, ker sta v Bukaresti povzročili odločilni in za Avstro-Ogrsko nepričakovani preokret.

Vojaški preokret je tako jasen, da ga ni več mogoče utajiti. Najsi so se pojavili dvomi v poročila o srbsko-grških zmagah, dejstvo pa je, da so ta poročila vsaj po številu nadkriljevala bolgarska, saj so Bolgari dosledno molčali, ako izvajamo njihovo veselje »radi uničenja srbske timoške divizije«. In celo to je pomahal. Sedaj poročajo iz Sofije, da se bolgarska armada umiče, češ, da se hoče izogniti glavni bitki s svojimi bivšimi zavezniki. To je človekoljubje, ki je v vojni kolikor toliko vendarle nenavadno. Se hujše: Bolgarija se je obrnila na Rusijo s prošnjo za obrambo in za posredovanje miru.

Romunska, na katero se je z vso gotovostjo računalo, ker zastopa pot Rusije na Balkan, se je nenadoma vdala ruskemu vplivu in se obrnila proti Bolgarski. To je konec pesmi! Avstrija se je vsled dolgotrajnih notranjih bojov dala zavirati, da ni pomnožila svoje armade tako, kakor to zahtevajo sedanje razmere. Zategadelj ni bila sposobna, da bi mogla nastopati z zadostno in potrebno močjo. Mnogo je pri tem zakrivila njena diplomacija, ker ni ničesar vedela o gnilih razmerah v Turčiji, o dolgotrajnih in končno o slabosti Bolgarske nasprotnosti Srbiji. Usoda ne prihaja za njo nezaslužno!...

Tako piše o avstrijski politiki nemški oficijozus, ne morda kak slovenski ali jugoslovanski list.

Morda bodo ostre kritike iz rajha dosegle, da bodo ob koncu koncev prišli do pameti tudi gospodje v našem zunanjem ministrstvu.

Značilno pa je pri tem to, da morajo rajhovski politiki učiti avstrijske diplomate in državnike avstrijske politike!

Nemške nesramnosti v Zidanem mostu.

Človeku se zdi, da se veliko premalo zanimamo kot Slovenci za važno postojanko ob južni železnici, za Zidani most. Nemci so že davno uprli svoj pogled na ta kraj, ki se jim zdi primeren, da napravijo iz njega en steber za nemški most do Adrije, kakor so si sploh izbrali baš črto južne železnice skozi slovenske dežele, ob kateri hočejo ta most ustvariti. Cilj je jasen: pomeniti najprej vse postaje s pomočjo nemškega uradništva in uslužbenstva, ali še bolj točno povedano: od uprave južne železnice, ki je nemškim aspiracijam očitno naklonjena, izsiliti sistematično nastavljanje nemških uradnikov in uslužbencev; s temi pridejo nemške ali renegatske žene in v nemškem duhu vzgojeni otroci; nujna posledica tega so šulferajnske šole; in iz te umetno ustvarjene nemške mase se širi germanizacija počasi, kakor skozi filter, skozi maso slovenskega okolišja prebivalstva; če pa že ne germanizacija, pa prepojenost z narodno mlačnostjo in nezavednostjo. In tudi že samo s tem je nemški namen dosežen: veriga od Špilfelda do Trsta bi bila sklenjena, Nemci bi lahko vsak čas rekli: to so — glejte! — naše postojanke, ti kraji so nemški ali Nemcem prijazni, in s strani vlade bi prihajale nove koncesije nemškim aspiracijam in nove klofute slovenskim življenjem.

Zadnji čas so se Nemci s posebno vnetostjo vrgli na dve važni železniški postojanki na Štajerskem: na Pragersko in na Zidani most. Na Pragerskem imajo neprimerno lažje delo, ker je tam domače slovensko prebivalstvo skozinskoz pod vplivom mariborskega klerikalizma in ptujskega šnopsarstva, narodno veliko premalo odprano, da bi se jim uspešno stavilo v bran, in ker je na postaji sami skoro vse skozinskoz nemško.

Druga je stvar z Zidanim mostom. Tam Nemci med uradnim žužne železnice danes še nimajo večine, in domače prebivalstvo je po velikem delu narodno zavedno. Zato njihovo delo ne gre tako hitro izpod rok. Imajo pač nekaj industrije, ki se jim vdiinja vsaj s svojim uradnimštvom. Imajo nekaj neznanih slovenskih renegatov v vseh slojih prebivalstva, kateri vidijo v njih nemške izveličarje. Vendar se trudijo neka mrzlično, da bi tudi tu stvarili tla za germanizacijo. Žalostno je sicer, na resnično, da stoji v sprednjih bojnih vrstah za te cilje ljudje, ki bi zaradi svojih službenih pregreh že davno spadali v penzijo in celo v kriminal, ljudje, deloma slovenskega pokolenja, ki pa danes pljuvajo na svojo slovensko mater. Žalostno je, da daje cementna tovarna, ki je baje last neke hrvaške banke, svoje uradništvo na razpolago za nemško propagando, da si tovarna živi po veliki večini od milosti slovenskih odjemalcev, ter tako naravnost izziva slovensko javnost, da zlomi palico nad takim — slovenskim podjetjem. Razni njeni Habjančiči in Prelogi stojijo v prednjih vrstah, kadar se gre za demonstracije proti Slovenem, za ustanavljanje Südmärke itd. Saj so celo silili slovenske in češke delavce, da so se morali dati vpisati v Südmarko.

Nič boljše ni na kolodvorski restavraciji, ki je tukaj za vse potujoče občinsvo (in večina tega je slovensko!), ne pa samo za par zidanmo-

skih renegatov. Nele, da Slovenec ne najde tam nobenega slovenskega lista, ne le, da je plačilni natak najdrzejši izziv, ki noče razumeti slovenske besede, še celo Südmarmine plačilne listke je ta zagrizeni renegat vpeljal; v restavraciji se vidijo ob raznih prilikah plakati za nemške hujšakaške prireditve (kakor n. pr. za zadnji gauturnfest v Celju), kakor v zasmeh onim Slovanom, ki se morajo slučajno restavracije poslužiti. Čudimo se samo, da se s pristojnega kontrolnega mesta vsa ta izzivanja Slovanov mirno pripuščajo. A to še ni vse! Vemo iz gotovega vira, da je vse uslužbenstvo restavracije naravnost prisiljeno, biti včlanjeno pri Südmarki.

Veliko besedo v nemški zidanmoški politiki imajo danes ljudje — uradniki, ki bi — kakor smo že povedali — zaradi svojih službenih pregreh že davno spadali bodisi v penzijo, bodisi v kriminal. Ali naj govorimo o raznih zanimivih aferah g. Harbicha, g. poštnega upravitelja, g. inženirja Baierja? Cele vrste, na desetine prič izpoveduje soglasno stvari, ki bi v drugih razmerah in za vsakega slovenskega uradnika že davno bile zadosten povod — najmanj pa za premeščanje. Te ljudi se pa s strani železnice in poštne uprave ščiti in se jim daje potuho, da tem bolj neženirano rujejo proti vsemu, kar je slovensko. Mi smo o vseh teh aferah in dogodkih doslej v javnosti molčali. A po tem, kar se je zgodilo v Zidanem mostu v soboto, 12. t. m., o priliki nemške Sonnenwendfeier, ki je že sama na sebi drzno izzivanje na naših slovenskih tleh, in vsled raznih drugih dogodkov, ki so se zadnji čas vršili v Zidanem mostu, je sodu izbitno dno in sedaj pojdemo z vsem materijalom brezobzirno v javnost, ako uprava južne železnice in poštno ravnanstvo nemudoma ne ustvarita pri nas red in mir.

Ob priliki že navedene Sonnenwendfeier (za katero je dal prostoro dozdajni »Slovenec« Krajšek), je inženir južne železnice Baier imel nagovor, v katerem je drzno hujskal proti slovenskemu prebivalstvu. Poleg pripravljalne grmade za kres so brijni zidanmoški nemškutarji namreč postavili tudi slamnatega moža, oblečenega v lepo črno obleko s cilindrom. Med svojim govorom je Baier na naslov tega moža pregovoril sledeče: »Od zunaj izgledaš kakor pristni nemški mož, a od znotraj?« In odpel mu je telovnik, nakar se je videla slovenska trikotarja. »A tako!« — je nadaljeval »akademsko izobraženi« Baier, baje tudi rezervni častnik!!! — »Slovan si, izdajalec si! Kaj zasluži ta mož?« se je obrnil Baier k »nemški množici«. »V ogenj z njim!« je ponovil Baier, in glavni zidanmoški člani kulturnega nemškega naroda so nato na grmadi zažgali tega Slovana, tega izdajalca. (Da jih ni sram, da so ga še oropali lepe obleke, predno so ga vrgli v grmado!) Tako se je zgodilo leta 1913, po Kristusovem rojstvu dne 12. julija v Zidanem mostu.

Dogodek sam na sebi, skrajno otročji in neumen, bi vzbujal pri nas samo pomilovalen nasme, ko bi ne imel svojega žalostnega ozadja. Navzoči so bili neke odrasli, ampak tudi mnogo otrok. Da se s takimi dejanji že v mladih srcih vzbujajo goji sovraštvo do domačega slovenskega prebivalstva, je jasno. Da so taka dejanja s stališča našega narodnega ponosa na naši zemlji nedopustna in da ne smejo ostati nezakazovana, je več kot samoobsebi umevno. In da imajo uslužbenci južne železnice, katero tudi mi Slovenci vzdržujemo vsaj v toliki meri kot Nemci, najmanj pravice, nas na tako drzen način izzivati, bo tudi vsakdo razumel. Človek, ki je tako nesramno žalil slovenski narod, mora izginiti iz Zidanega

mosta, in z njim vred morajo izginiti tudi vsi drugi nemški hujšakači.

Bili so tudi uslužbenci južne železnice, ki so nedavno temu ponoči ves čas razgrajali mimo slovenskih hiš v Zidanem mostu in vpili: nieder mit den Windischen, die Windischen auf den Strick! itd. Ne bomo za danes navajali imen, a po svoji lastni neumnosti so se vsi izdali, in — čez sedem let vse prav pride.

Dne 12. t. m. popodne je bil pri blagajni neki uradnik, ki baje sliši na ime Lešnik (pristno grmansko ime!). Ta ni hotel nekemu slovenskemu pasazirju na slovensko zahtevo izročiti voznega listka, in ko je stranka slovensko zahtevo ponovila, ji je dejal, naj »anständig« z njim govori. Tako daleč smo torej tudi že na Zidanem mostu, da na slovensko zahtevo ne bomo več dobili voznih listov; a ne le to, celo tako daleč smo že, da sme vsaka renegatska duša naš jezik indirektno imenovati »unanständig«.

Dovolj je tega! Zidan most ne sme nikdar postati drugo Pragersko, to danes zadnjikrat ključemo poklicnim činiteljem južne železnice glasno v uho. Če ne bodo v kratkem napravili redu in pometli s temi hujšakači, homo si sami vedeli najti pot, da pridemo do pravice in do — miru! Nič drugo, ko mir hočemo imeti na svojih slovenskih tleh, in peščici nemških in renegatskih uradnikov ter njih trabantov se ne bomo nikdar uklonili.

Zato kličemo upravi južne železnice v zadnjem hipu: caveant consules!

Situacija na Češkem. — Poročilo deželne finančnega referenta.

Praga, 21. julija.

Na zaupnem shodu mladodeških organizacij je poročal včeraj deželni finančni referent Pinkas o finančnem položaju dežele ter izjavil med drugim tudi sledeče: Sedanji časi so resnejši, kakor so bili kdaj prej. Finančno gospodarstvo dežele je tako, kakršno bi ne smelo biti. Težnje otvoriti nove vire dohodkov so bile brezuspešne, tako da je bilo treba deficit kriti vedno s posojili. Ta deficit je dosegel danes že 140 milijonov kron. K temu prihajajo sedaj še nepokriti dolгови, 90 milijonov kron, in če bi se finančne operacije za pokritje deficita do konca leta posrečile, bi se zvišali nepokriti dolгови pa tedaj za 254 milijonov. Če se izpremeni višec dolga v konsolidiran dolg, pride k 144 milijonom še 11 milijonov kron kot kurzna izguba. Deželne naklade po 55% donajajo 46 milijonov kron, med tem ko znašajo potrebe za šole 50 milijonov. Z 9 milijoni državnih odkazov, 1½ milijonom zapuščinskega davka in 50.000 kronami godbenega davka, skupaj z 11 milijoni, ne more deželni odbor kriti potrebščin dežele. Tako stanje je nemogoče. Sanacija pa je mogoča, za to pa je treba delamožnega deželnega zbora. Permanenta finančna komisija dežele je izdala tozadevno izvrstne predloge. Po malem finančnem načrtu bi dobila dežela še 8½ milijona kron več. Ko sem prevzel referat o deželnih finančih, sem našel, da znaša potrebščina dežele do konca leta 1913 skupaj 24 milijonov. Sedaj pride na vrsto vprašanje, od kod vzeti denar? Nemci so se že veselili na čas, ko bo sovraženi deželni odbor na koncu in ko mu ne bo preostajalo nič drugega kakor zapreti blagajne in izjaviti, da je insolventen, kar bi pomenilo zmago nemške obstrukcije. Ne preostaja drugega, kakor najeti novo posojilo in dokazati, da ni obstoj ali neobstoj finančnega gospo-

darstva dežele odvisen od volje Nemcev. V deželni blagajni se bo nahajalo 1. avgusta, ko bo onih 8 milijonov zadnjega posojila porabljenih — še 60.000 K, od katerih pa bo treba 45.000 plačati kot obresti, tako da bo ime deželni odbor dne 2. avgusta samo še 15.000 K. Govornik je slika potem stremljenja vlade v finančni komisiji ter konstatiral, da vlada ni vprašala deželnega odbora in čeških poslancev. Kljub temu je soglašal z ustanovitvijo deželnoknežje komisije, ki naj se ustanovi, in z odložitvijo mandatov kot deželni odborniki, ker bi bilo to pomenilo poraz nemške obstrukcije, kateri bi bilo izbito orožje iz rok. To rešitev, ki jo je vlada namerala, bi bila sicer protustavna, vendar manjše zlo in dr. Pinkas je izjavil, da se bo deželni odboru posrečilo najeti še nadaljnje višee posojilo. Potem pa pride vprašanje, kaj pozneje: Iz ozirov na javni red bi bila vlada prisiljena, ker nedostajajo deželna sredstva, priskočiti. V tem slučaju pa obstoja nevarnost, da se suspendira deželna uprava in se postavi vladni komisar.

Bratomorna vojna na Balkanu.

Za nadvlado na Balkanu.

Pred enim letom, da, še pred meseci, celo še, pred dobrim mesecem ni dvomil nihče, da si je v vojni s Turčijo priborila Bogarska prvo mesto na Balkanu. Kako se je tedaj izpremenila slika! O bolgarski nadvladi sedaj ne more biti niti govora več, zato pa stoji tu tri države, oborožene od nog do glave in — ne motimo se, če pravimo — vsaka se zdi sama sebi prva na Balkanu. V podrobno historično razmotrivanje se ne bomo spuščali, pribijemo le eno, kar mora priznati celo največji sovražnik Slovanov, da so junaki in zmagovalci prve in druge balkanske vojne ostali Srbi. Grki so želi v prvi in drugi balkanski vojni uspehe le tam, kjer so jim pripravili teren Srbi, odnosno, kakor vemo to o Solunu, Bolgari. Romuni pa se okoriščajo z obupnim položajem Bolgarske. Grki zahtevajo vso egejsko obalo, da bi jim Bolgarska na morju ne mogla konkurirati. Romuni zahtevajo kos severovzhodne Bolgarske. Grki se igravajo pred svetom kot edine zmagovalce ter so se osmneli celo prezirati svojega zaveznika, Srbijo. Bolgari kriče, da so le oni zmagovalci, le oni bodo prisilili Bolgarsko, da podpiše mir, ter so si vedeli dobiti celo neko tako se glasečo bolgarsko izjavo, kateri se smeji ves pametni svet. Ta dva sta že začela s svojo samohvalno, Srbija po molči, in to je edino pravo in vredno resnega junaka. Srbija je udarila s pestjo za svoje pravice, Grška pomaga za plačilo, Romunska rop za hrbtom.

In vendar vpije sedaj Romunska tako glasno, da skoro Grške ni slišati: Jaz sem prva na Balkanu! Kako pišejo na Romunskem o Bolgarski? »Romunija« izreka svoje mnenje o bolgarskih grozovitostih v Seresu in Makedoniji, ter pravi, da bi bile že te grozovitosti same dovolj velik vzrok, da bi se vsa Bolgarska razkosala.

Velikodušno dostavlja nato, da ona noče pogina Bolgarske. V drugi brzojavki, ki prihaja preko Berlina, se očitno govori o koncu bolgarske hegemonije in nemški diplomatični krogi govore o zmernosti bolgarskih zahtev. Romunska pa se ne da več odtrgati od Srbije in Grške.

Dejstvo je, da se Bolgarska trudi pred vsem skleniti z Romunsko mir, s tem pa še ni nikakor rečeno, da je dobila Romunska na Balkanu nadvlado, kakor to celo že romunska vlada oficijalno razglasa. Dotična brzojavka se glasi:

Modna trgovina

v Ljubljani

Stritarjeva ulica št. 7.

Solidno blago. Nizke cene. Vzorci poštnine prosto

ANTON SCHUSTER**:: Konfekcija ::****za dame in deklice,**

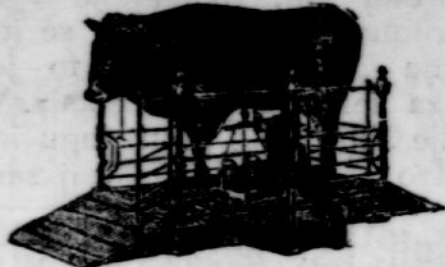
bluze, modno blago, sukno, platno, garniture, preproge, šerpe, rute, pletl.

Tomaž Gjorkin

čevljarški mojster 2325

Ljubljana, Florijanska ul. 3

se priporoča slav. občinstvu za naročila vsakovrstnih čevljev po meri. — Sprejema tudi popravila. Cene zmerne. Izdeluje tudi hriboolaske čevlje.

Prva slovenska izdelovalnica mostu, živilskih in drugih tehnic za trgovino in obrt, stavbeno in umetno ključavničarstvo

Iv. Rebek
Celje, Poljska ul. št. 14, priporoča svoje tehnice. Ceniki na razpolago brezplačno in franko.**Gospodična**

zmožna vseh hišnih opravil išče pri kakem starejšem gosp. na Kranjskem mesta gospodinje.

Zmožna obeh dež. jezikov. — Naslov pove uprav. »Slov. Naroda«. 2553

Kavarna

vso noč odprta

LEON
Gostilna

Florijanska ulica št. 6.

Išče se mesto za

vajenka v trg. na deželi

za deklico, ki je letos skončala z dobrim uspehom osemrazredno ljudsko šolo. Naslov v upravn. »Slov. Naroda«.

Albert Drganc, brivec in posredovalec za starine in posestva v Ljubljani, Franca Jožefa cesta št. 1**Edini pooblaščen posredovalec**

za starine za vso deželo, preskrbi tudi cele zbirke, obenem pa tudi posreduje pri prodaji posestev. 2248

Mlad gospod, ki bi se v svrhu priučenia slovenščine 1—2 meseca mudil v Ljubljani,

išče opravljene sobe

eventualno s hrano, pri prav dobri, če mogoče samo slovensko govoreči rodbini. Ponudbe na upravn. »Slov. Naroda«.

Odvetniški kandidat

z 2 1/2 letno prakso išče mesta.

Naslov pove upravn. »Slovenskega Naroda«. 2546

Priporoča se

ANTON ŠARC

trgovina s perilom, pralnica in likalnica

Ljubljana, Selenburgova ulica 5.

Št. 791/pr

2566

Razpis.

V deželni bolnici v Ljubljani je popolniti

mesto sekundarija

Službena doba sekundarija v deželni bolnici traja dve leti, lahko pa se podaljša za eno ali dve leti, če se sekundarij za to prosi.

Adjutum, ki ga dobiva sekundarij, je odmerjen v prvem službenem letu z 2000 K, v drugem letu z 2400 K in od tretjega leta dalje z 2800 K. Poleg adjuta ima sekundarij prosto stanovanje v deželni bolnici.

Sekundarij ne sme biti oženjen in tudi ne sme izvrševati zunanje zdravniške prakse.

Prosilci za razpisane službe naj predložijo svoje s krstnim listom, z dokazili o usposobljenosti in o znanju slovenskega in nemškega jezika podprte prošnje

do 15. avgusta 1913

vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani.

Od dež. odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 19. julija 1913

1 poštni zavitek

(3 kg netto)

:: popolnoma naravnega ::

sirupa iz malinpošlje franko po poštne povzetju za K 5.60 c. kr. dvorni založnik lekarnar **G. Piccoli**, Ljubljana, Kranjsko. Pošilja se tudi v sodčkih in v steriliziranih steklenicah.

„Zdravnik želodca“ je najboljši liker za želodec.

„Zdravnik želodca“ je najboljši liker za želodec.

Kolesarji, zahtevajte

v lastnem interesu nemudoma brezplačno in poštne prosto prvi slovenski pravkar izšli

bogato ilustrovani cenik 1913 za kolesa in posamezne dele.

Poglejte ga pazljivo ali pa se osebno prepričajte v naših trgovinah in uvideli boste, da vodimo prvovrstno blago po najnižjih, brezkonkurenčnih cenah.

Karel Camernik & Ko., Ljubljana, Dunajska cesta 9-12,

Specialna trgovina s kolesi, motorji, avtomobili in posameznimi deli, mehanična delavnica in garaža.

:: TEHNIČNI BIRO IN STAVBNO PODJETJE ::

1428

Centrala: Ljubljana, Resljeva cesta št. 26 (poleg plinarne). — Podružnice: Gorica, Trst, Zagreb.

Beton * železobeton*** mostovi * stropi *****dvorane * zazidki****::::: turbin. :::::****Strokovna izvršitev****vseh vrst načrtov *****prevzetje zgradb *****: tehnična mnenja.****Vodovodi * elek-****trične centrale * tur-****bine * mlini * žage *****::::: opekarne in :::::****moderne apnenice.***** * *****Obisk strokovnih****inženirjev na željo.****Jadranska banka filijalka v Ljubljani**

Centrala v Trstu. Filijalka v Dubrovniku, Kotoru, Metkoviću, Opatiji, Splitu, Šibeniku, Zadru.

:: Živahna zveza z Ameriko. ::

Delniška glavnica K 8.000.000.

Nakazila v Ameriko in akreditivi.

Kupuje in prodaja vrednostne papirje (rente, zastavna pisma, delnice, srečke itd.) — Valute in devize. — Promese k vsem žrebanjem.

Sprejema vloge na hranilne knjižice ter na žiro in tekoči račun. 373

Obrestovanje od dne vložitve do dne dviga.

Rentni davek plača banka iz svojega.

Eskomptira: menice, devize in fakture. — Zavarovanje vredn. papirjev proti kurzni izgubi. — Revizija žrebanja srečk brezplačno. — Rembours-krediti. — Borzna naročila. — Inkaso.